

Forsvarsministeren (Poul Hansen): Folketinget behandlede i februar et forslag af nøjagtig samme ordlyd som det foreliggende og fremsat af de samme ærede forslagsstillere. Den daværende forsvarsminister, det ærede medlem hr. Rasmus Hansen, fremsatte dengang nogle kommentarer til forslaget, nogle kommentarer, hvortil jeg kan henvise.

Det er min indstilling, at der skal foretages forbedringer for de værnepligtige i forbindelse med den revision af forsvarsordningen, som er under forberedelse i det særlige forsvarsudvalg, og sagen er taget op af udvalget. Under henvisning hertil vil jeg henstille til de ærede forslagsstillere at trække deres forslag tilbage. Der er så meget mere grund hertil, som jeg har en tydelig fornemmelse af, at vore indkaldte værnepligtige føler sig skidt tilpas ved at se de ærede medlemmer hr. Ingmar Wagner og hans partifæller i rollen som deres talsmænd.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ingmar Wagner): Jeg skal ikke tage forsvarsministerens sidste bemærkninger op. Det føler jeg ingen trang til. Jeg synes ikke, de hører hjemme her.

Ud over det vil jeg gerne sige, at den kommunistiske gruppe ikke ønsker at trække dette forslag tilbage. Vi har genfremsat dette forslag til folketingsbeslutning om foranstaltninger til forbedring af de værnepligtiges forhold, fordi vi mener, at det er nødvendigt, at disse forbedringer sker snarest. Da vi behandlede et tilsvarende forslag her i februar måned, blev det i realiteten lovet, at et lovforslag ville komme meget hurtigt, at disse forbedringer ville blive foretaget, og så er det naturligvis rart at høre af forsvarsministeren, at man stadig væk arbejder med det, men det kan vi ikke stille os tilfreds med på baggrund af, at vi endnu ikke har set nogen forbedringer. I særdeleshed foreslog jeg allerede dengang, at lønningsspørgsmålet blev trukket ud af forsvarsudvalgets overvejelser, og at man

med det samme tog særlig stilling til det, men det er ikke sket. Der blev i februar måned udtalt stor sympati for forbedringer, men trods denne megen sympati dengang og nu igen sker der ikke noget. Forsvarsministeren er i radioen bogstavelig talt gået ind på alle de punkter, som det foreliggende forslag indeholder, og har lovet en forbedring. Der havde måske været mulighed for i hvert fald at overveje at trække forslaget tilbage, hvis forsvarsministeren her kunne give et konkret løfte om, at de forslag, kommunisterne har stillet, omgående ville blive gennemført efter de linjer, vi her har trukket op.

Der er, siden soldaterlønningerne blev fastsat, på en lang række områder sket prisstigninger, der gør, at de små beløb, som de værnepligtige har til rådighed, slet ikke strækker til. Soldaterne fik jo, som det blev nævnt dengang, i forvejen alt for lidt, og derfor mener vi fortsat, at 4 kr. om dagen gennem hele tjenestetiden er det absolut mindste, man bør give de værnepligtige, og vi foreslår dette beløb også ud fra den kendsgerning, at de frivillige får denne aflønning. Jeg henviste også i februar måned til, at de norske soldater for længst har fået indført en aflønning på 4 kr. om dagen, og at dette var sket efter et enstemmigt krav fra de norske ungdomsorganisationer. Jeg er også vidende om, at der i norsk ungdom igen er en bevægelse i gang for at få de norske soldaterlønninger forhøjet, denne gang helt op til 8 kr. om dagen. Vi mener, der på dette område må gives de værnepligtige bedre kår. Det er simpelt hen en nødvendighed.

Også orlovsrejserne må tages op, således som forsvarsministeren har givet udtryk for sagen i radioen. Han ved, at der er stor utilfredshed med den gældende ordning, som kun giver soldaterne to orlovsrejser inden for det første år. Kommunisternes forslag går ud på, at de værnepligtige får en gratis orlovsrejse om måneden, fordi vi føler, at uanset hvad ministeren her siger, er det i overensstemmelse med de